

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, co następuje:

W roku 2013 Bank (...) w L. prowadził w swojej szerokiej ofercie bankowej pomoc kredytową polegającą na przyznawaniu dla osób prowadzących rolniczą działalność gospodarczą kredytów na bieżące potrzeby. W przypadku ubiegania się o kredyt do wysokości 200 000 złotych obowiązywała uproszczona procedura przyznawania takiego kredytu. Osoba zainteresowana miała obowiązek dołączenia do wniosku kredytowego jedynie odpowiednią dokumentację odnoszącą się do prowadzonej działalności rolniczej.

W szczególności wymogi formalne dotyczyły przedłożenia: oświadczenia o podjęciu działalności gospodarczej, informacji dotyczącej gospodarstwa rolnego, oświadczenia majątkowego, oświadczenia o nadaniu NIP, zaświadczenia z KRUS, informacji o niezaleganiu w podatkach z urzędu gminy oraz decyzji administracyjnej o przyznaniu dopłat bezpośrednich do gruntów i upraw

Pracownikami Banku (...), którzy posiadali uprawnienia do zawierania umów kredytowych z osobami zainteresowanymi pozyskaniem takich kredytów byli m. in. P. R. (1), reprezentujący 3 Oddział Banku w L. oraz P. N. pełniący w 2 Oddziale Banku w L. stanowiska doradcy firmy (zakres obowiązków dot. P. R. (1) i P. N. k.3126-3127)

Dodatkowo wewnętrzne przepisy banku nakładały na pracowników obowiązek każdorazowego odbycia wizyty w miejscu prowadzenia przez klienta działalności gospodarczej, a także sporządzenia i dołączenia formularza rozmowy z zainteresowanym pozyskaniem kredytu (vide zeznania św. W. P. k.147-148,1373-1374, proces kredytowania (...) k.1375-1399).

W roku 2013 mieszkanka miejscowości U. B. Ł. (1) zainteresowana była pozyskaniem środków finansowych na realizację podjętych zobowiązań finansowych. O powyższych problemach zwierzyła się swojej koleżance M. D., której konkubent G. L. zadeklarował udzielenie kobiecie pomocy. W tym celu w czerwcu 2013 roku zapoznał B. Ł. (1) z ze swoim znajomym D. P. (1), który z kolei utrzymywał bliskie kontakty towarzyskie z P. R. (1) (vide wyjaśnienia oskarżonego D. P. k.2357-2358, G. L. k.2109-2110, B. Ł. k. 892-897, 1409- 1411, zeznania św. M. D. k.2725-2726).

Po nawiązaniu kontaktu w czasie wstępnej rozmowy P. R. (1) i D. P. (1) wtajemniczyli Ł. w proceder pozyskiwania kredytów na działalność rolniczą z pominięciem obowiązujących procedur bankowych. Zadeklarowali przy tym swoją pomoc w pozytywnym rozpatrzeniu wniosku kredytowego, szczególnie w zakresie zgromadzenia niezbędnych zaświadczeń i innych dokumentów, które stanowić miały podstawę przy ubieganiu się o kredyt (wyjaśnienia D. P. oraz B. Ł. k.1131-1134, 1407-1411).

P. R. (1), D. P. (1) oraz B. Ł. (1) podjęli decyzję o stałym wykorzystaniu nadarżającej się sytuacji poprzez popełnianiu oszustw kredytowych na szkodę Banku (...) przy użyciu sfalszowanych i nierzetelnych dokumentów. W tym celu Ł. miała za zadanie pozyskiwać zainteresowane otrzymaniem kredytu osoby, zaś pozostali kompletować dokumenty zgodnie z procedurą bankową.

W pierwszej kolejności postanowili zrealizować swoje zamiary w celu pozyskania kredytu, o który zabiegała B. Ł. (1). W tym celu również przy współudziale wprowadzonego do uczestnictwa w działaniach przestępczych G. L. oraz P. N..

Zgodnie z podjętymi ustaleniami jeszcze w czerwcu 2013 roku P. i R. uzyskali dla B. Ł. (1) podrobione dokumenty, które drogą mailową zostały przekazane P. N.. Ten zeskanowane dokumenty poświadczył za zgodne z oryginałem i dołączył do dokumentacji kredytowej (wyjaśnienia B. Ł. k.1407-1411, D. P. k.2356-2357).

W dniu 2 lipca 2013 roku Ł. w towarzystwie (...) udała się do L., gdzie zgłosiła się do 2 Oddziału Banku (...). Tam w obecności reprezentującego bank (...) podpisała umowę o kredyt na działalność gospodarczą-biznes ekspres nr (...) na kwotę 200 000 złotych (vide umowa kredytowa dot. B. Ł. k.1268-1287, wyjaśnienia B. Ł. k.1133).

Dodatkowo P. N. dołączył do umowy pisemne oświadczenie odnoszące się do niezgodnej z prawdą sytuacji majątkowej B. Ł. (1), posiadania przez nią gospodarstwa rolnego, zakresu prowadzonej przez kredytobiorczynię działalności i uzyskiwanych dochodów (dokumentacja kredytowa k. 1268-1287)

Na podstawie podpisanej umowy B. Ł. (1) pobrała z kasy banku całą kwotę kredytu w wysokości 200 000 złotych, którą przekazała w mieszkaniu R. D. P. (1) i G. L.. Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami z kwoty tej P. oddała Ł. połowę sumy tj. 85 000 złotych bezpośrednio dla niej oraz dodatkowo 15 000 złotych z przeznaczeniem na wpłatę pierwszych trzech rat. Pozostałą kwotę zatrzymał w celu podzielenia się ze współnikami (wyjaśnienia D. P. k.2374-2376, B. Ł. k.1133).

Skuteczne, wskazane wyżej działania związane z wyłudzeniem kredytu na rzecz B. Ł. (1) sprawiły, że w ramach zorganizowanej grupy przestępczej D. P. (1) z pozostałymi ustalonymi i nieustalonymi osobami postanowili skłonić do udziału w popełnianiu oszustw również inne zainteresowane otrzymaniem kredytu osoby, aby w ten sposób z pominięciem obowiązujących procedur wyłudzić na szkodę Banku (...) kolejne kwoty kredytu (k.2374-2376).

Na początku sierpnia 2013 roku mieszkanka C. J. P. (1) przebywała na ul. (...) w C.. Tam podeszli do niej trzej mężczyźni, wśród których był M. S. (1). Mężczyźni namawiali kobietę do wzięcia kredytu w banku, w czym oferowali swoją pomoc twierdząc, że może ona na tej propozycji zarobić. P. była pod wpływem alkoholu i potrzebowała pieniędzy na dalsze spożywanie alkoholu. Wyraziła zgodę na powyższe i przekazała swój dowód osobisty S.. Po dwóch dniach mężczyźni ponownie spotkali się na ul. (...) z P., która przebywała w towarzystwie swojego partnera Z. S.. Oboje wsiedli do samochodu, którym podjechali S. i dwaj pozostali, po czym realizując wcześniejsze ustalenia wszyscy udali się do L.. Tam pozostawili P. i S. w wynajętym hotelu. Kupili też odzież i biżuterię kobiecie chcąc zadbać o jej schludny wygląd przy podpisywaniu w banku umowy. Przekazali też kobiecie kartkę zawierającą szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu kontaktu z pracownikiem banku, którym okazał się P. N., jego dane personalne, oraz telefon komórkowy do kontaktu z nimi i bankiem (vide wyjaśnienia J. P. k. 1124,1129-1130, dokumentacja kredytowa dotycząca J. P. k. 215-241).

W dniu 8 sierpnia 2013 roku mężczyźni zawieźli P. do Oddziału Banku (...) w L., gdzie w obecności P. N. podpisała ona umowę kredytową na kwotę 200 000 złotych bez osobistego dołączania jakichkolwiek zaświadczeń i dokumentów, które były już uprzednio sfałszowane, a następnie dołączone do wniosku kredytowego.

Na podstawie umowy kredytowej J. P. (1) pobrała w kasie banku 160 000 złotych, a następnie 40 000 złotych, które to pieniądze w całości przekazała S. i towarzyszącym mu mężczyznom. Z kwoty tej M. S. (1) wręczył P. za udział w wyłudzeniu kredytu 20 000 złotych, po czym została ona odwieziona do C. przez jednego z nieustalonych mężczyzn, z którym przyjechali wszyscy na podpisanie umowy kredytowej (vide wyjaśnienia J. P. k.1129-1130, 3373).

W dniu 14 sierpnia 2013 roku A. O. (1) przebywała na ul. (...) w L.. Tam podeszli do niej dwaj nieustaleni mężczyźni, którzy zaproponowali kobiecie alkohol. O. wyraziła zgodę na powyższe. Poszła z mężczyznami do ich samochodu, gdzie wspólnie wypili piwo. Mężczyźni zaczęli namawiać kobietę, aby zgodziła się wziąć kredyt w banku na swoje nazwisko za co może zarobić 2000 złotych. A. O. (1) zgodziła się na tą propozycję pojechała z mężczyznami do Oddziału Banku (...) zlokalizowanego obok marketu T. w L.. Tam realizując wskazówki nieznajomych zgłosiła się do P. R. (1), który uprzedzony o wizycie przedłożył kobiecie do podpisania szereg dokumentów, poświadczających nieprawdę o sytuacji majątkowej i osobistej kobiety sfałszowanych dla potrzeb uzyskania kredytu dla osób prowadzących działalność rolniczą, którą to działalnością O. w ogóle się nie zajmowała. Po dokonaniu stosownych formalności A. O. (1) pobrała z banku łączną kwotę 200 000 złotych wypłaconej jej w dwóch jednostkach banku, którą w całości przekazała nieznanym mężczyznom. W zamian otrzymała od nich 2000 złotych za udział w przestępstwie (vide wyjaśnienia oskarżonej k.1196,3316, dokumentacja kredytowa dot. A. O. k.35-49).

W miesiącu wrześniu 2013 roku S. K. zwierzył się znajomemu P. P. (5), że ma „dojście” w banku niezbędne do uzyskania kredytu. Poinformował go, że zna pracownika banku, a P. musi dostarczyć jedynie dokumenty i spłacić tylko pierwsze trzy raty. Resztę on już załatwi. K. obiecał P., że z kredytu otrzyma 35 000 złotych. P. P. (8) wyraził zgodę na propozycję i przekazał K. swój dowód osobisty, paszport oraz numer NIP-u. W dniu 27 września 2013 roku trakcie załatwiania formalności konkubina S. K., A. J. zawiozła P. P. (5) do siedziby Oddziału Banku (...). Tam P. zgłosił się do P. R. (1), który był uprzedzony o jego wizycie i przekazał mu w teczce dokumenty z poleceniem dostarczenia A. J., co niezwłocznie uczynił. Z racji tego, że P. P. (8) nie nawiązywał przez kilka dni kontaktu z pozostałymi osobami niezbędne dokumenty sfalszował oraz podrobił podpisy w imieniu kredytobiorcy D. P. (1). Całość dokumentacji R. przyjął do realizacji i kwotę 200 000 złotych uruchomionego kredytu przelano bankowością elektroniczną na rachunki bankowe należące do A. J.. Kilka dni później P. P. (8) otrzymał telefoniczną informację o miejscu, gdzie ma zgłosić się po odbiór pieniędzy za udział w uzyskaniu kredytu. Po przyjeździe na umówione miejsce na dworcu w Ł., tam spotkał się ze swoim znajomym G. C. i nieznanym mężczyzną, który wskazywał wcześniej A. J. i jemu drogę do banku. Ten mężczyzna przekazał mu 26 000 złotych za jego udział w uzyskaniu kredytu. P. P. (8) swojego dowodu osobistego, który przekazał K. na potrzeby wyłudzenia kredytu nie odzyskał (wyjaśnienia P. P. k.2905-07, 3377, dokumentacja kredytowa dot. P. P. (5) k.50-70).

W ramach stworzonej dla potrzeb wyłudzenia kredytów bankowych grupy przestępczej D. P. (1), P. R. (1) oraz inne nieustalone bliżej osoby podjęły działania związane z uzyskaniem z Banku (...) SA w L. kolejnego kredytu, tym razem na nazwisko D. P. (1).

W tym celu do wniosku o kredyt złożonego przez D. P. (1) w/w przedłożyli dokumenty w postaci: decyzji PM C. nr (...). (...).1.2013 z dnia 30.10.2013 roku, zaświadczenie z KRUS C. nr (...)-00 z dnia 31.10.2013 roku, zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach z UG C. nr Fp. (...).2013 z dnia 30.10.2013 roku. Dokumenty te uprzednio podrobione poświadczały nieprawdę co do okoliczności stanowiących podstawę uzyskania kredytu, gdyż w rzeczywistości dotyczyły osoby ojca D. P. (1), K. P..

W dniu 6 listopada 2013 roku P. R. (1) podpisał z D. P. (1) w imieniu Banku (...) w L. na podstawie przedłożonych, poświadczających nieprawdę dokumentów umowę o kredyt na działalność gospodarczą-biznes expres nr (...). Na tej podstawie D. P. (1) pobrał z kasy banku 195 000 złotych, które przeznaczył na bieżące potrzeby (vide wyjaśnienia D. P. k. 949-951, dokumentacja kredytowa dotycząca D. P. (1) k.675-692).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów.

Przesłuchany w śledztwie w charakterze podejrzanego D. P. (1) nie przyznał się do udziału w grupie przestępczej, jednocześnie częściowo potwierdził zarzut związany z wyłudzeniem na swoje nazwisko kredytu. Oskarżony nie kwestionował znajomości z P. R. (2), od którego otrzymał stosowne informacji co do procedur kredytowych i potwierdził okoliczności związane z posłużeniem się dokumentami swojego ojca K. P. niezbędnymi do uzyskania kredytu na siebie.(k. 949-951)

Fakt ten oraz towarzyszące uzyskaniu kredytu na siebie okoliczności potwierdził w kolejnych wyjaśnieniach zaprzeczając z kolei, aby pomagał Ł. w uzyskaniu przez nią kredytu w banku (k. 1175-76).

W następnych wyjaśnieniach (k. 2357-2358, 2373-2376) D. P. (1) przyznał się kolejny raz do zarzutu związanego z uzyskaniem dla siebie kredytu oraz potwierdził dodatkowo okoliczności dotyczące udziału R. i N. w wyłudzeniu kredytu pobranego przez B. Ł. (1) (k.2714-16, 2717-2718).

Na rozprawie przed Sądem D. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu wszystkich przestępstw i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 4181). Po ich odczytaniu nie kwestionował zasadności zarzutów twierdząc, że poprzednie jego wyjaśnienia stanowiły linię przyjętej obrony. Podtrzymał też wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 k.p.k.

Oskarżony G. L. przesłuchany w śledztwie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił (k.2091-2094, 2109,3402), że poznał Ł. przez swoją konkubinę M. D.. Dowiedział się, że Ł. jest zainteresowana uzyskaniem kredytu, więc zapoznał ją tylko z D. P. (1) oraz jego znajomym pracownikiem banku (...). Nie był przy tym, jak Ł. brała kredyt, nie uczestniczył w wyłudzeniu przez nią kredytu i nie dostał od niej żadnych za to pieniędzy.

Na rozprawie G. L. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu poprzednio złożonych potwierdził je zaznaczając, iż była to linia jego obrony (k. 4181v). Podtrzymał jednocześnie stanowisko o wydanie wobec niego wyroku skazującego.

Oskarżony P. P. (8) w czasie przesłuchania w śledztwie (k. 2903-2907, 3375), przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wyjaśnił zgodnie z ustalonym w sprawie stanem faktycznym podnosząc, że z wyłudzonego na jego rzecz kredytu uzyskał korzyść majątkową w kwocie maksymalnie 26 000 złotych.

Wyjaśnienia wcześniej złożone P. P. (8) potwierdził na rozprawie (k. 4182) składając wniosek o wydanie wyroku skazującego.

Oskarżona A. J. w toku postępowania przygotowawczego nie potrafiła jednoznacznie wypowiedzieć się co do tego, czy przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa. W czasie przesłuchania podała (k. 2942-43), że znajomy brata jej konkubenta o imieniu P. prosił ją o zgodę na to, aby mógł on przelać na jej konto pieniądze, które miała wypłacić i oddać temu znajomemu. Twierdził on, że ma problemy z dowodem i sam nie może tego uczynić. Oskarżona wyjaśniła, że wyraziła na powyższe zgodę, podała swoje dane i nr konta bankowego. Następnie, gdy pieniądze wpłynęły na jej konto w kwocie 150-200 tysięcy wypłaciła je i oddała P.. Miała początkowo otrzymać za to bombonierkę, ale w efekcie nie dostała ani pieniędzy, ani bombonierki. Na rozprawie przed Sądem oskarżona przyznała się do dokonania zarzucanego jej czynu i potwierdziła wyjaśnienia ze śledztwa twierdząc, że była to linia jej obrony i jednocześnie potwierdziła, że z popełnionego przestępstwa nie przyjęła żadnej korzyści majątkowej (k. 4181v).

Oskarżona A. O. (1) przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła zgodnie z ustalonym stanem faktycznym (k. 1196, 3314-3317). Stwierdziła, że do wyłudzenia kredytu na swoje nazwisko zdecydowała się za namową nieznajomych mężczyzn, którzy postawili jej alkohol oraz obiecali za to pieniądze. Faktycznie z popełnionego przestępstwa uzyskała korzyść majątkową w postaci 2000 złotych, które otrzymała od w/w nieznanych jej mężczyzn, po tym jak przekazała im pobrane z kasy banku pieniądze uzyskane tytułem przyznanego jej kredytu.

A. O. (1) również wnioskowała o wydanie wobec niej wyroku skazującego (k.4161)

Oskarżona J. P. (1) przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i szczegółowo przedstawiła okoliczności wyłudzenia kredytu na szkodę pokrzywdzonego Banku (...) również zgodnie z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym (k. 1126, 1129-1130, 3371-3374). Jednocześnie przyznała, że z popełnionego przestępstwa uzyskała korzyść majątkową w wysokości 20 000 złotych przekazanych jej po uzyskaniu kredytu przez n/n mężczyzn, którzy skłonili ją do tego czynu. Wskazała przy tym na rolę w tym zdarzeniu współoskarżonego M. S. (1). Oskarżona także wnioskowała o wydanie wobec niej wyroku skazującego (k.4164).

Oskarżony M. S. (1) przesłuchany w śledztwie(k. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 3477-3479). Na rozprawie przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu ponownie korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Dodatkowo stwierdził, że była to linia jego obrony i teraz nie kwestionuje stawianego mu zarzutu. Złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego precyzując, że z popełnionego przestępstwa uzyskał korzyść majątkową w kwocie 5 000 złotych (k. 4182v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W prowadzonym postępowaniu przygotowawczym w sprawie VI Ds. 74/13 spośród czternastu osób, którym oskarżyciel publiczny przedstawił zarzuty ujęte w punktach od I do X aktu oskarżenia, siedmioro osób oskarżonych

złożyło wnioski o wydanie wyroku skazującego i do czasu złożenia wyjaśnień złożyło propozycje odnoszące się do rodzaju i wymiaru kar oraz środków kompensacyjnych.

Dokonując prawnokarnej oceny złożonych wniosków w zakresie warunków niezbędnych do wydania co do w/w osób wyroku skazującego w trybie konsensualnym Sąd uznał, że istnieją podstawy prawne do takiej formy rozstrzygnięcia przewidzianego w art. 387§ 1 k.p.k. Oskarżyciel publiczny zaakceptował wszystkie wnioski oskarżonych w tym zakresie, zaś oskarżyciel posiłkowy uprzedzony o możliwości złożenia przez oskarżonych wniosku o wydanie wyroku w trybie konsensualnym (vide k. 3828) nie zgłosił sprzeciwu, był należycie powiadomiony o terminie rozprawy, na którą się nie stawił (k. 4155).

Stosowna korespondencja oskarżyciela posiłkowego odnosząca się do ogólnie sformułowanego wniosku w przedmiocie naprawienia szkody zawierająca łączną kwotę roszczenia bez uszczegółowienia w stosunku do konkretnych osób oskarżonych wpłynęła już po uzgodnieniach obecnych na rozprawie stron wnioskujących o wydanie wyroku skazującego i już po zamknięciu przewodu sądowego (vide k. 4193-4194). Może być ona zatem wykorzystana do pozostałych osób oskarżonych, co do których prowadzone będzie odrębne postępowanie jurysdykcyjne.

W zakresie prawnokarnej oceny zachowania oskarżonych Sąd uznał, że wobec przyznania się oskarżonych do wszystkich zarzucanych im czynów, w aspekcie zgromadzonych w toku postępowania dowodów zawartych w aktach przedmiotowej sprawy oraz konsensualnego trybu wydania wyroku skazującego zachodzą podstawy do ograniczenia zakresu uzasadnienia wynikające z treści art. 424§3 k.p.k. Wina oskarżonych nie budzi zdaniem Sądu wątpliwości, zaś czyny których dopuścili się oskarżeni wypełniają odpowiednio znamiona przestępstw: co do oskarżonego D. P. (1), z punktu I aktu oskarżenia jako występku z art. 258§ 1 k.k., gdyż oskarżony wspólnie z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie oszustw kredytowych na szkodę Banku (...) SA w L.. Istota działania przestępczego sprowadzała się do wykorzystania istniejącej uproszczonej procedury przyznawania kredytów osobom prowadzącym działalność rolniczą. W tym celu z pomocą pracownika banku oraz zgodą innych „podstawionych” osób oskarżony stworzył swoisty proceder gromadzenia poświadczających nieprawdę dokumentów dołączanych do wniosków kredytowych, w których fałszowaniu sam czynnie uczestniczył. Do grupy osób zaangażowanych w to postępowanie przystąpił z pełną świadomością przestępczego charakteru prowadzonej działalności, nawet jeśli nie znał dokładnie wszystkich osób należących do grupy, ani też ich szczegółowej roli, jaką w niej pełnili.

W zakresie czynu z punktu II i IV aktu oskarżenia popełnionych w ramach ciągu przestępstw określonych w art. 91§1 k.k. za czym przemawia wykorzystanie tej samej trwałej sposobności i krótki odstęp czasu od ich popełnienia, Sąd uznał, że D. P. (1) w tym przypadku naruszył dyspozycję art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

Podejmując w ramach grupy przestępczej działania zmierzające do wyłudzenia kredytu udzielonego przez bank (...) i jemu samemu oskarżony kierował się świadomym zamiarem doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wprowadzenie w błąd pracowników banku odpowiedzialnych za decyzje finansowe jednostki. Wiedział przy tym, że wypłacone kredyty nie zostaną wykorzystane na deklarowane cele, w dodatku pobierają go osoby, które w istocie nie są do tego uprawnione, co do których przedłożono podrobione i poświadczające nieprawdę dokumenty. Czynił te działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

W zakresie czynu z punktu III swoim zachowaniem D. P. (1) dopuścił się popełnienia występku z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. gdyż dodatkowo jak w przypadku występku z punktu II i IV oskarżony osobiście brał udział w podrobieniu podpisu kredytobiorcy.

Odnosnie czynu przypisanego G. L. Sąd uznał, iż swoim zachowaniem oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. Podobnie jak inni współdziałający G. L. podejmował działania zmierzające do skutecznego wyłudzenia na szkodę banku kredytu uzyskanego przez inną osobę doskonale wiedząc, że kredyt nie zostanie wykorzystany zgodnie z jego przeznaczeniem. Pomimo tego, że osobiście oskarżony nie osiągnął z popełnionego przestępstwa korzyści majątkowej wiedział, że korzyść tą uzyskują w wyniku

wspólnego działania inne osoby. Za popełnieniem czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64§1 k.k. przemawia fakt, iż uprzednio oskarżony był już karany za umyślne przestępstwo przeciwko mieniu na karę pozbawienia wolności, którą odbył w rozmiarze ponad 6 miesięcy, zaś przedmiotowego czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia poprzedniej kary (vide dane o karalności k. 3101-3102, odpis wyroku w sprawie IIK 4/07 Sądu Rejonowego w Zamościu k. 3253-3271, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu w sprawie II Ka 644/08).

W zakresie czynów popełnionych przez A. O., J. P. (1), P. P. (5), A. J. oraz M. S. (1) czyny, których dopuścili się oskarżeni każdorazowo wypełniają znamiona występku określonego w art. 286§1 k.k. w zb. z art. 297§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. Wszyscy wyżej wskazani z zachowaniem pełnej świadomości odnoszącej się do okoliczności wyłudzenia nienależnie pobranych kredytów na szkodę pokrzywdzonego banku poprzez wprowadzenie w błąd jego pracowników działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując w swoim działaniu przedkładane w banku poświadczające nieprawdę dokumenty.

W zakresie kształtowania wymiaru kar orzeczonych wobec oskarżonych stanowiących wynik konsensualnych działań podjętych przez strony Sąd uznał, że proponowane rozstrzygnięcia w tym przypadku pozostają wyważone i spełniające wymogi stawiane karom w odniesieniu do prewencji indywidualnej jak też ogólnego oddziaływania kary.

W przypadku D. P. (1) Sąd uznał, że za wymierzeniem oskarżonemu bezwzględnej kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności przemawia w szczególności rola jaką w/w odegrał w popełnieniu przestępstw, zarówno w przypadku wyłudzenia kredytu na swoją rzecz, jak też znaczący udział oskarżonego w oszustwach popełnionych na szkodę banku przy realizacji kredytów zaciągniętych na inne osoby. Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił przyznanie się D. P. (1) do winy, dotychczasową niekaralność oskarżonego. Orzeczona łączna kara grzywny wzmocni w oskarżonym przekonanie, że osiągnięcie korzyści majątkowej kosztem innych nie popłaca.

Odnośnie G. L. Sąd uznał za okoliczności obciążające dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego. Uznał jednak, iż pomimo tego faktu, jak również zaistniałych okoliczności wskazujących na recydywę określoną w art. 64§ 1k.k. istnieją podstawy do warunkowego zawieszenia wobec oskarżonego kary roku pozbawienia wolności. Zważywszy należy, że G. L. przyznał się do udziału w przestępstwie, z którego tak naprawdę osobiście nie odniósł żadnej korzyści majątkowej. Jego udział w tym przestępstwie nie był dominujący. W ocenie Sądu oddanie oskarżonego na długi, bo 4-letni okres próby - na co pozwalają uregulowania obowiązujące w dacie popełnienia czynu korzystniejsze dla sprawy, który był już w przeszłości skazany na karę pozbawienia wolności- połączony z dozorem kuratora sądowego będzie stanowić dodatkową gwarancję przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego i odwiedzie go skutecznie od popełnienia przestępstwa w przyszłości. Także orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny dostosowana do możliwości płatniczych sprawcy będzie stanowić dodatkową dolegliwość o charakterze finansowym za popełnienie występku przeciwko mieniu.

Podobnymi przesłankami Sąd kierował się kształtując kary orzeczone wobec oskarżonych A. O., J. P. (1), P. P. (5) i M. S. (1), którzy wprawdzie byli już w przeszłości karani (vide k. 3203-3204, 3113-3114, 3097-3098, 3559-3560), jednak rola jaką w/w odegrali w popełnieniu przestępstw objętych przedmiotowym wyrokiem w istocie nie była wiodąca. Również w tym przypadku wobec okazanej skruchy i przyznania się do winy postawa oskarżonych pozwala w ocenie Sądu na wymierzenie kar wolnościowych, które powiązane z orzeczonymi okresami próby będą stanowić gwarancję, że oskarżeni będą przestrzegali porządku prawnego i nie popełnią przestępstwa w przyszłości, w czym też pomocne będą wynikające z wyroku dolegliwości o charakterze finansowym dostosowane do możliwości płatniczych sprawców kształtujące przekonanie o nieuchronności kary za dokonanie przestępstw z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

Z kolei udział A. J. w dokonanym przestępstwie, osoby dotychczas nie karanej (k.3106), która w istocie nie odniosła żadnej korzyści majątkowej z popełnionego czynu, daje zdaniem Sądu podstawę do wymierzenia oskarżonej również kary wolnościowej stosunkowo najmniej dolegliwej i odczuwalnej finansowo, jednak adekwatnej do stopnia zawinienia oskarżonej oraz skromnych możliwości płatniczych przez co również i w tym przypadku spełnione zostaną stawiane karze wymogi prewencyjne.

Jednocześnie zgodnie z art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar Sąd zaliczył oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie związane z zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem.

W tym miejscu należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie, jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego pokrzywdzony złożył wniosek w trybie art. 46§1 k.k. o naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem odnoszący się do kredytów udzielonych A. O. i P. P. (5) bez wskazania konkretnych kwot roszczenia określających indywidualne zobowiązanie sprawców (k. 33-34). Dało to podstawę Sądowi do częściowego uwzględnienia wniosku i nałożenia tytułem środka kompensacyjnego stosownego obowiązku w zakresie, w jakim pozwalały na to dokonane w toku postępowania ustalenia, szczególnie w dostosowaniu do poziomu rzeczywiście uzyskanych korzyści majątkowych.

Analogicznie uwzględniając drugi wniosek pokrzywdzonego banku w części odnoszącej się do naprawienia szkody powstałej w związku z wyłudzeniem kredytu udzielonego J. P. (1) (k. 223-224), Sąd miał na uwadze fakt, że w istocie nie kwestionowane pozostaje roszczenie pokrzywdzonego w części potwierdzonej wysokością osiągniętej przez sprawców korzyści majątkowej. Jak wynika z wyjaśnień oskarżonych J. P. (1) uzyskała korzyść majątkową w wysokości 20 000 złotych, zaś M. S. (1) przyznał się do uzyskania korzyści w kwocie 5 000 złotych. W takim też stopniu Sąd nałożył na oskarżonych obowiązek naprawienia szkody na rzecz Banku (...). W stosunku do pozostałych oskarżonych wnioski takie nie zostały złożone, co nie zmienia faktu, że zawarte w wyroku rozstrzygnięcie nie zamyka pokrzywdzonemu drogi do dochodzenia roszczenia w niezaspokojonej części co do A. O., P. P., J. P. i M. S., jak też pozostałych sprawców przestępstw działających na szkodę (...) w drodze procesu cywilnego.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku rozstrzygając o kosztach postępowania w oparciu o art. 623 k.p.k.

Uznał, że przemawia za taką decyzją aktualna sytuacja majątkowa oskarżonych w dostosowaniu do wynikających z wyroku dolegliwości finansowych spoczywających na wszystkich osobach oskarżonych.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 3, § 14 ust. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońców ustanowionych z urzędu stosowne kwoty wynikające z nakładu pracy przedstawione w stosownych zestawieniach kalkulacji kosztów.